

מעילים מוחלפים

"לא, בשום אופן לא, לא הייתי רוצה לשנות את הצבע שלי. גם אתה בוודאי כך, נכון?"
"כמה טוב להיות מרוצים! נכון ידידי?"

"נכון, במיוחד כשאנחנו מרוצים כפי שאנחנו!"
הגמד שהקשיב מאחורי הסלע, קרץ בעין וחייך. הוא ידע ששני הסרטנים היו שמחים מאוד להיות בצבע שונה, כי הבין מהשיחה שהם לא אוהבים להיות ירוקים.
כעבור זמן הגמד השני הופיע מעל גבעת החול ובידיו סיר גדול, וכשהגיע לחוף בו הסרטנים יכלו לראות אותו התחיל לקרוא "מחליף בגדים! בגדים חדשים במקום ישנים, חדשים במקום ישנים!"

שני גמדים שובבים הלכו לאורך החוף וכשהגיעו לקבוצת סלעים שמעו קולות. אחד הגמדים שם אצבע על שפתיים כדי להתנהג בשקט והציץ מעבר לאבן הגדולה. שם ראה שני סרטנים, אחד קטן, שני גדול, היושבים על ערמת אצות בשמש.
הגמד השני התקרב על בהונות רגליו ואחרי שהקשיבו זמן מה המשיכו בשקט לחוף. אחרי שהתלחשו רגע אחד התחיל לרוץ לאורך החוף ומעל גבעת חול. הגמד השני זחל שוב מאחורי הסלע והקשיב.
"אכן, אתה צודק, אחי!" אמר הסרטן הקטן "אמנם המעילים שלנו הם ירוקים בלבד, הם בכל זאת יפים ביותר." "אמת בפוך, חבר" ענה הסרטן הגדול "ירוק הוא הצבע היפה ביותר ואני שמח שאיננו סגולים!"
"גם אני שמח על כך" ענה הסרטן הקטן "תאר לעצמך שהיינו כחולים! אני בטוח שלא היינו יכולים לסבול זאת. נכון, חברי?"

כשהסרטנים היו כבר ממש קרובים אליו הוא הוציא מכיסו כמה חתיכות בד צבעוני ושם אותם על החול.

"כמה יפה!" אמר הסרטן הקטן.

"יפהפה!" אמר הסרטן הגדול.

"הייתם אולי רוצים להחליף צבע של מעיליכם?" שאל הגמד.

"לא, לא, תודה!" ענו שני המתחסדים "רק באנו להסתכל."

"טוב, אני אוהב חברה" אמר הגמד הקטן. הוא לקח פיסת בד אדום כהה ושם אותה על גבו של הסרטן הגדול.

"איך זה נראה לך?" שאל את השני.

"נראה יפה מאוד" ענה הסרטן הקטן "נסה אחד גם עלי."

הגמד הקטן שם פיסת בד שניה על גבו של הסרטן הקטן.

"איך הוא נראה לך?" הוא שאל את הגדול.

"האם כך גם אני נראה בצבע זה?" שאל

הסרטן הגדול.

"אני חושב שיהיה טוב ביותר אם תתנו לי

"פוווה" אמר הסרטן בגדול "מי יהיה טיפש וירצה להחליף את מעילו הטבעי."

"המממ" אמר הסרטן הקטן כשהוא מציץ

בכוון החוף "אולי נלך לשוחח איתו ונשמע אם מישהו מחליף אי-פעם את צבע בגדיו. אני אמנם לא הייתי רוצה להחליף את מעילי הירוק היפה, אבל.."

"בכל אופן יהיה מעניין לשמוע על כך" ענה הסרטן הגדול כשהוא זוחל אחרי הקטן.

הגמד עם הסיר הגדול ישב על החוף והשתדל לא להביט בכוון הסרטנים, אבל לא פסק

לקרוא "מעיל ישן מוחלף לחדש! ירוקים

מוחלפים לאדומים! מעיל ישן מוחלף לחדש!"

אסון.

"כן, זה נכון" ענה הגמד הקטן השני "אנו צריכים להיות מרוצים שעשו אותנו בדיוק כפי שאנחנו."

"כן, אני באמת מרוצה" אמר הגמד הראשון,

כשהוא מלטף את בטנו המלאה.
"כך גם אני" צחק השני.

להחליף את מעילים של שניכם לאדום. זה גם יותר באופנה" אמר הגמד כשהוא משתדל לא לצחוק.

"ותראו שבצבע הזה הרבה יותר חמים" אמר הגמד הקטן "ירוק הוא צבע קר, כפי שאתם בוודאי יודעים."

"אז מה? אולי נחליף?" שאלו הסרטנים זה את זה. הגמד הקטן אסף קצת זרדים יבשים ובנה אש. אחר כך מילא את הסיר במים, שם את הסרטנים בפנים וסגר במכסה.

"זכור לעשות אותנו אדום כהה ומבריק" קראו שני הסרטנים כשהגמד שם את הסיר מעל האש.

אחרי שעה שכבו שני הגמדים על החול ופיהקו בהנאה כשבטניהם כמעט מתפוצצים. לידם מונחות היו חתיכות אדומות, יפות, של שריוני הסרטנים.

"מצחיק" אמר גמד קטן אחד, כמעט רדום "כמה שיצורים נעשים לעתים לא מרוצים ממה שאמא טבע נתנה להם, ומנסים לשפר את עבודתה. בדרך כלל זה מביא עליהם